

7. ĐỪNG LÀM CON BỰC BỞI NHỮNG CÂU HỎI

TẠI SAO ĐIỀU NÀY QUAN TRỌNG?

Hãy đưa ra các câu khẳng định, nhận xét hoặc gọi tên các đồ vật sẽ tốt hơn là liên tục đặt câu hỏi kiểm tra.

“Ồ. Đây là con bò của mẹ”
“Mẹ thích mèo”
“Ờ con chó đi”

Trò chơi uống nước

Các câu khẳng định:
“Rót nước nào”
“Ồi! Đổ rồi”
“Cho mẹ uống với”

KHÔNG PHẢI các câu hỏi:
“Cái cốc đâu?”
“Đây là cái gì nhỉ?”

Cái gì đây? Mũi con đâu?

Rất dễ mắc phải thói quen luôn đặt câu hỏi cho con “Cái gì đây?” hoặc “Ồ đâu rồi?”

Trẻ nhỏ học cách nói chuyện hoặc quy tắc nói chuyện từ rất sớm. Người lớn có thể có những người bạn nói rất nhiều và với những người đó chúng ta phải nói ít hơn họ. Hoặc với những người trầm lặng hơn thì chúng ta nói nhiều hơn họ. Và với các trẻ nhỏ cũng tương tự như vậy.

Con bạn là một trong những vai trò nào sau đây không?

Người nghe: Mẹ nói liên tục, con chỉ lắng nghe và gật đầu.

Người thực hiện: Mẹ yêu cầu con chỉ vào bụng con, ngón chân, mũi của con, bố, con mèo, con chó, giày, bà.

Người bị chất vấn: Mẹ là người khảo và hỏi con suốt ngày “*Bụng con đâu? Cái đó gọi là gì? Mẹ tên gì? Bố đâu?*”

Con vẹt: Mẹ yêu cầu con lặp lại mọi thứ “*Nói Mèo đi. Nói bai bai. Nói giúp đi*”

Chơi búp bê

Câu khẳng định:
“Đây là mắt”
“Ờ lên miệng”
“Tắm chân búp bê nào”

KHÔNG PHẢI các câu hỏi:
“Cái mũi đâu?”
“Tóc của búp bê màu gì?”

Trẻ có vấn đề về ngôn ngữ nói hoặc có vốn từ quá ít thì thường ít khi trả lời các câu hỏi của cha mẹ. Khi đó, tương tác giữa cha mẹ và trẻ trở nên khó khăn. Một trong những việc cha mẹ thường làm là đặt các câu hỏi để dạy con. Khi trẻ im lặng, cha mẹ lại tiếp tục đặt câu hỏi. Điều này là rất phổ biến nhưng nó không mang lại lợi ích hay tiến bộ nào cho trẻ.